Paul Celan: CHANSON EINER DAME IM SCHATTEN / CHANSON O KOBIECIE W CIENIU (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: CHANSON O KOBIECIE W CIENIU

Kiedy przychodzi kobieta i milcząc ścina głowy tulipanom:
Kto wygrywa?
kto przegrywa
Kto podchodzi do okna?

Kto pierwszy wymawia jej imię?

To ktoś, kto niesie moje włosy.
Niesie je na rękach, jak nosi się umarłych.
Nosi je tak, jak niebo nosiło moje włosy w roku, kiedy kochałem.
Nosi je tak z próżności.

To on wygrywa.
On nie przegrywa.
Nie podchodzi do okna.

Nie wymawia jej imienia.

To ktoś, kto ma moje oczy.
Ma je, odkąd zamyka się bramy.
Nosi je na palcach jak pierścienie.
Nosi je jak szczątki pożądania i szafiru:
był już moim bratem jesienią;
już liczy dni i noce.

On wygrywa.
On nie przegrywa.
Nie podchodzi do okna.

Wymawia jej imię jako ostatnie.

To ten, który ma to, o czym mówiłem.
Nosi to pod pachą jak zawiniątko.
Nosi to tak, jak zegar swoją najgorszą godzinę.
Niesie to od progu do
progu, nie wyrzuca.

On nie wygrywa.
On traci.
Idzie do okna.

To on wymawia wpierw jej imię.
To on zostanie ścięty wraz z tulipanami.

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: CHANSON DAMY W CIENIU

Kiedy przychodzi kobieta i milcząc ścina głowy tulipanom:
Kto wygrywa?
kto przegrywa
Kto podchodzi do okna?

Kto pierwszy wymawia jej imię?
To ktoś, kto niesie moje włosy.
Niesie je na rękach, jak nosi się umarłych.
Nosi je tak, jak niebo nosiło moje włosy w roku, kiedy kochałam.
Nosi je tak z próżności.

To on wygrywa.
On nie przegrywa.
Nie podchodzi do okna.

Nie wymawia jej imienia.
To ktoś, kto ma moje oczy.
Ma je, odkąd zamyka się bramy.
Nosi je na palcach jak pierścienie.
Nosi je jak szczątki pożądania i szafiru:
był już moim bratem jesienią;
już liczy dni i noce.

On wygrywa.
On nie przegrywa.
Nie podchodzi do okna.

Wymawia jej imię jako ostatnie.
To ten, który ma to, o czym mówiłam.
Nosi to pod pachą jak zawiniątko.
Nosi to tak, jak zegar swoją najgorszą godzinę.
Niesie to od progu do
progu, nie wyrzuca.

On nie wygrywa.
On traci.
Idzie do okna.

To on wymawia wpierw jej imię.
To on zostanie ścięty wraz z tulipanami.

(tł. Ela Binswanger, druga wersja tłumaczenia, jakby wiersz pisała kobieta, a nie mężczyzna - Celan,

autor wiersza. W wierszu jest teraz jedna kobieta - ta, która milcząco ścina głowy tulipanom, druga, która śpiewa tę pieśń i on - który niesie jej włosy. To ma sens, ale na razie zostawiam obie wersje).

*

Paul Celan: CHANSON EINER DAME IM SCHATTEN

Wenn die Schweigsame kommt und die Tulpen köpft:
Wer gewinnt?
Wer verliert?
Wer tritt an das Fenster?

Wer nennt ihren Namen zuerst?

Es ist einer, der trägt mein Haar.
Er trägts wie man Tote trägt auf den Händen.
Er trägts wie der Himmel mein Haar trug im Jahr, da ich liebte.
Er trägt es aus Eitelkeit so.

Der gewinnt.
Der verliert nicht.
Der tritt nicht ans Fenster.

Der nennt ihren Namen nicht.

Es ist einer, der hat meine Augen.
Er hat sie, seit Tore sich schliessen.
Er trägt sie am Finger wie Ringe.
Er trägt sie wie Scherben von Lust und Saphir:
er war schon mein Bruder im Herbst;
er zählt schon die Tage und Nächte.

Der gewinnt.
Der verliert nicht.
Der tritt nicht ans Fenster.

Der nennt ihren Namen zuletzt.

Es ist einer, der hat, was ich sagte.
Er trägts unterm Arm wie ein Bündel.
Er trägts wie die Uhr ihre schlechteste Stunde.
Er trägt es von Schwelle zu
Schwelle, er wirft es nicht fort.

Der gewinnt nicht.
Der verliert.
Der tritt an das Fenster.

Der nennt ihren Namen zuerst.
Der wird mit den Tulpen geköpft.